

عنوان مقاله:

هتروتوپیا‌های نوار و گفتمان فضا در رمان های خواب گران، بدرود، محبوبم و خداحافظی طولانی اثر ریموند چندلر

محل انتشار:

دوفصلنامه نقد زبان و ادبیات خارجی، دوره 18، شماره 26 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

معین مرادی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات انگلیسی دانشگاه شهید بهشتی (نویسنده اول)

امیرعلی نجومیان - دانشیار زبان و ادبیات انگلیسی دانشگاه شهید بهشتی (نویسنده مسئول)

خلاصه مقاله:

ریموند چندلر در رمان های خواب گران، بدرود، محبوبم و خداحافظی طولانی با خلق فضاهای دوگانه و متناقض، سعی دارد بازنمایی مرسوم از منطقه کالیفرنیا‌ی جنوبی را به چالش کشد. رمان های چندلر با استفاده از هم نشینی عناصر ناهمگن، گونه ای خاص از ژانر نوار میانه قرن بیستمی را به تصویر می کشند که در آن، فضا سازی های ادبی در تنشی معرفت شناسانه، به سمت توصیفات هتروتوپیک پیش می روند. پژوهش حاضر برآن است تا با استفاده از مفهوم هتروتوپیا و تئوری توصیف گفتمان فوکویی موسوم به دیرینه شناسی دانش به تحلیل و بررسی فضا سازی ادبی در رمان های چندلر بپردازد. میشل فوکو هتروتوپیاها (دیگرفضا) را مکان هایی معرفی می کند که گفتمان غالب اطراف خود را بازتاب داده ولی درعین حال با شرایط موجود به ستیز بر می خیزند. فضا های داستانی فوق، ضمن آن که همچون هتروتوپیاها تضاد و دیگر بوده گی را بازتاب می دهند، قادرند تا تئوری ناتمام فوکو را هم غنی تر کنند. در انتها، این مقاله، دیگرفضا‌های ادبی تولید شده توسط داستان های چندلر را هتروتوپیا های نوار نامیده، و نتیجه می گیرد که فضاهای چندلری به دنبال القای حس تعلیق و بی فرجامی در توصیفات مکانی خود هستند.

کلمات کلیدی:

هتروتوپیا، رمان نوار، ریموند چندلر، میشل فوکو، دیرینه شناسی دانش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1268801>

